Advent - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 15/12/2013 - 09:00

Is 35,1-6
Jm 5,7-10
Mt 11,2-11

L' alegria del cristianisme Molts de vosaltres haureu sentit o llegit que el nostre Sant Pare Francesc va publicar fa unes setmanes un important document, en el que explica com s'hauria de viure la vida cristiana enles circumstàncies concretes del nostre temps: és com un full de ruta del camí que el Papa voldria que féssim els cristians i tota l'Església per ser més fidels a l'evangeli en el món d'avui. Sabeu quin títol porta aquest document? - Evangelii Gaudium: "EL GOIG DE L'EVANGELI", "L'ALEGRIA DE L'EVANGELI". Aquest títol expressa l'enfocament que el Papa vol donar a tota la seva acció pastoral en l'Església. Enfront d'un món que sembla viure aclaparat per la tristor de les pròpies contradiccions i egoismes, per la radical soledat d'un viure insolidari enderiat només a la recerca de diners i de plaers i diversions superficials, que ofeguen la veritable vida i a la llarga maten, l'evangeli ens obre la porta al veritable i profund goig de la vida humana en la solidaritat amb Déu, amb els altres i amb la natura, en l'amor i els respecte de tots per a tots, en la disponibilitat a compartir, acompanyar, ajudar... per damunt dels interessos massa tancats sobre un mateix. Encara hi ha gent que pensen que viure en el cristianisme és viure sota una llosa de prescripcions i prohibicions inassumibles per l'home lliure d'avui. Encara domina en molts la imatge d'un Déu amenaçador que ens ve al darrere espiant les nostres faltes per castigar-les inflexiblement amb penes eternes... Segons el nostre Sant Pare no és aquest el veritable Déu cristià, el Déu de Jesús: El Déu de Jesús és el Déu fonament i garantia de la nostra veritable llibertat, el Déu Pare que vol que visquem en el goigs de fills i vol menar-nos a la veritable joia amb ell i entre nosaltres.**L'alegria de Nadal**Això és precisament el que porta els cristians a celebrar el Nadal amb tota mena de signes de joia. Més enllà del que s'hi hagi introduït de banalitat i de xerinola superficial, fins la nostrasocietat intueix - segurament sense acabar de saber-ho ben bé - que en el fons tenim motius d'esperança i de joia. I els cristians sabem que això és perquè Déu estima i segueix estimant aquest pobre món nostre que sembla tan desgavellat, i que la prova d'això és que ell mateix va venir a aquest món nostre en el seu Fill, nascut com nosaltres, per assegurar-nos que Déu ensestima i per ajudar-nos i guiar-nos en la recuperació de la veritable joia de les nostres vides. Les lectures que l'Església ens fa llegir avui, al bell mig del temps de preparació pel Nadal, ens ho expliquen palesament. Fixeu-vos com la primera lectura parla sobretot de joia, alegria i festa; la segona, de paciència esperançada; l'evangeli, de Jesús que ve a donar goig sobretot al pobres. Volen ser paraules d'ànim en moments difícils: en la foscor, sabem que el Senyor està amb nosaltres. Per als que tornen a casa pel desert, s'han "d'afermar els genolls que no s'aguanten", i "els cors han de ser valents", perquè "és Ell mateix qui us ve a salvar" i "són ells els qui veuran la glòria del Senyor". Per als destinataris de la carta de Jaume es tracta de "refermar els cors", perquè "la vinguda del Senyor és a prop". Per als deixebles de Joan, és comprobar com els cecs, coixos, muts, sords, leprosos, pobres, troben sentit a les seves vides gràcies a Jesús.Fixeu-vos, sobretot, en aquest evangeli. Molts esperaven un Messies gloriós, que, com adescendent que havia de ser de David, retornaria a Israel la glòria del temps de David, l'època suposadament més gloriosa de la història jueva: faria fora els romans ocupants, faria d'Israel una nació poderosa, hi hauria gran benestar... Jesús vol desfer aquestes il·lusions. No va per aquí la veritable glòria del seu Regne Messiànic. Ja aquí no fa més que indicar el que després anunciarà en el seu primer sermó a la sinagoga de Natzaret, el que predicarà en les Benaurances, el que confirmarà en aquella visió del judici final, quan dirà que "el que féreu a algun d'aquests, m'ho fèieu a mi". No és en la glòria i la prepotència terrenal on hi ha el veritable regne de Déu. És en el fet que Déu, al contrari dels poderosos d'aquest món que viuen de l'explotació dels uns pels altres, és solidari dels pobres, dels necessitats, dels qui pateixen...; i vol que nosaltres, els seus seguidors, fem el mateix.És el que Jesús, a manera de síntesi, anuncia en l'última frase de la seva resposta als deixebles de Joan. En el text llatí diu "pauperes evangelizantur". En la nostra traducció litúrgica hem llegit: "Els desvalguts senten l'anunci de la bona nova". (Això de la "bona nova" podria sonar més aviat a barri benestant). Un teòleg actual diu que el veritable sentit de la frase seria "ALS POBRES ELS ARRIBA L'ALEGRIA". I Jesús hi afegeix encara: "I feliç aquell que no quedarà decebut de mi", es a dir, "feliç aquell a qui això no li sembli massa poc". Perquè efectivament, en temps de Jesús i ara, són molts els qui voldrien un regne de Déu (=un domini de l'Església) benespectacular.El Regne de Deu no cerca el poder de les mitres, sinó la veritable i efectiva fraternitat, solidaritat, ajuda, acompanyament, compassió, misericòrdia... Aquest és el missatge de Nadal que ens aporten les lectures d'avui: el mateix que ens predica el Papa Francesc. Gairebé tot el contrari del que ens prediquen els poders polítics, econòmics i socials del nostre mónesbojarrat d'ànsies de poder i de plaer fàcils. El Nadal ens convida a la conversió a la veritable alegria del compatir, tal com la proposava i practicava Jesús.

ETIQUETES
ALEGRIA EVANGELI REGNE